

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 25:

Forslag til folketingsbeslutning om ændring af reglerne om udstedelse af straffeattester.

Af Anne Baastrup (SF) m.fl.

(Fremsat 3/11 2006).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Justitsministeren (Lene Espersen):

Beslutningsforslaget fra SF indeholder en opfordring til, at reglerne om udstedelse af straffeattester ændres, således at en arbejdsgiver i forbindelse med eller under ansættelse af en lønmodtager kun kan få oplysninger om, hvorvidt en lønmodtager har begået et strafbart forhold, i det omfang det er nødvendigt for at tilgodese væsentlige hensyn til virksomhedens eller andres sikkerhed og oplysningerne er relevante for udførelse af det pågældende arbejde.

Forslagsstillerne har som begrundelse for forslaget henvist til, at stadig flere arbejdsgivere ønsker at se en straffeattest i forbindelse med en ansættelse, og at dette bl.a. betyder, at unge, der har begået mindre kriminalitet, kan få svært ved at få et job og dermed bliver fastholdt i ledighed.

Før jeg kommer nærmere ind på det konkrete forslag fra forslagsstillerne, vil jeg kort redegøre for de regler, der i dag gælder for videregivelse af oplysninger fra Kriminalregisteret.

Videregivelse af oplysninger fra Det Centrale Kriminalregister er reguleret i bekendtgørelsen om behandlingen af personoplysninger i Det Centrale Kriminalregister. Efter bekendtgørelsen kan der udstedes straffeattester til privat brug, til offentligt brug og ved de såkaldte børneattester.

Straffeattester til privat brug, som er de relevante attester i denne sammenhæng, kan udstedes til den, som oplysningerne vedrører. Straffeattesterne kan også udstedes til f.eks. en arbejdsgiver, hvis den person, som oplysningerne vedrører, har givet samtykke hertil. En straffeattest til privat brug indeholder bl.a. oplysninger om afgørelse om overtrædelse af straffeloven og af lov om euforiserende stoffer. Længden af den periode, i hvilken oplysningerne fremgår af attesten, afhænger af, hvilken sanktion det strafbare forhold har medført. Bøder og tiltalefrafald med vilkår vil fremgå af attesten i 2 år fra den endeli-

ge afgørelse, mens betingede domme fremgår i 3 år. Hvis den dømte har været indsat til afsøning af straffen, vil afgørelsen fremgå af den private straffeattest i 5 år fra den endelige løsladelse.

Herudover gælder der i forhold til unge lovovertrædere mellem 15 og 18 år særlige regler, som betyder, at tiltalefrafald med vilkår om ungdomskontrakt samt bøder i førstegangstilfælde kun fremgår af straffeattester til privat brug i 1 år fra den endelige afgørelse.

Kl. 11.10

Som det fremgår, er det altså helt objektive og entydige kriterier, der ligger til grund for, hvilke oplysninger der i dag fremgår af en straffeattest til privat brug.

Jeg vil så vende mig til det konkrete forslag om at begrænse adgangen til udstedelse af private straffeattester til brug ved ansættelsesforhold. Jeg vil straks sige, at regeringen ikke kan støtte forslaget, og det er der flere grunde til.

For det første må regeringen sætte spørgsmålstegn ved forslagsstillerne begrundelse for forslaget, for det andet vil en gennemførelse af forslaget have betydelige administrative og økonomiske konsekvenser for håndteringen af anmodninger om udstedelse af private straffeattester, og for det tredje vil det indebære en usikker retsstilling for den person, det hele drejer sig om.

Når det gælder begrundelsen for forslaget, har forslagsstillerne henvist til, at arbejdsgiverne stigende ønske om at se en straffeattest i forbindelse med et ansættelsesforhold bl.a. betyder, at unge, der har begået mindre alvorlig kriminalitet, kan få svært ved at få et job og dermed bliver fastholdt i ledighed. Den konklusion vil jeg tillade mig at sætte spørgsmålstegn ved.

Arbejdsmarkedsstyrelsen har over for Justitsministeriet oplyst, at styrelsen ikke har kendskab til, at der skulle være foretaget systematiske undersøgelser, som afdækker, at nogle personer fastholdes i ledighed alene som følge af, at de har begået et strafbart forhold. Arbejdsmarkedsstyrelsen er heller ikke bekendt med konkrete sager, hvor strafbare forhold i sig selv har betydet, at en ledig person ikke er kommet i beskæftigelse. Jeg er derfor ikke enig med forslagsstillerne i, at det kan lægges til grund, at de nuværende regler om straffeattester betyder, at unge, der har begået mindre alvorlig kriminalitet, bliver fastholdt i ledighed. Det kan godt være, at de ikke kan få det bestemte job, som de har drømt om, men det er en anden sag.